

1) w części A. Szkoły wyższe:

- a) w pozycji II Politechniki, Akademia Górniczo-Hutnicza, Wojskowa Akademia Techniczna pod lp. 11 Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie — Minister Obrony Narodowej — w rubryce 2 wyrazy „Wydział Elektroniczny” zastępuje się wyrazami „Wydział Elektroniki”,
- b) w pozycji VIII Akademie medyczne pod lp. 9 Akademia Medyczna we Wrocławiu — Minister Zdrowia i Opieki Społecznej — dodaje się wyrazy:
— w rubryce 2 — „Instytut Biostruktury”,
— w rubryce 4 — „doktora nauk medycznych”,
- c) w pozycji IX w rubryce 2 — nazwa jednostki
— tytuł pozycji „Wyższe szkoły wychowania fizycznego” zastępuje się tytułem „Akademie wychowania fizycznego”,
— w nazwach jednostek pod lp. 1, 2 i 4 wyrazy „Wyższa Szkoła Wychowania Fizycznego”

zastępuje się wyrazami „Akademia Wychowania Fizycznego”,

2) w części C. Placówki naukowe Polskiej Akademii Nauk:

- a) pod lp 36, w rubryce 3 dodaje się wyrazy „doktora nauk matematycznych”,
- b) dodaje się lp. 37 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Nazwa stopnia naukowego
1	2	3
„37	Instytut Rozwoju Wsi i Rolnictwa	doktora nauk ekonomicznych”

3) w części D. Instytuty naukowo-badawcze:

- a) skreśla się lp. 39 i 40
- b) dodaje się lp. 56 w brzmieniu:

Lp.	Nazwa jednostki	Organ nadzorujący	Nazwa stopnia naukowego
1	2	3	4
„56	Instytut Meteorologii i Gospodarki Wodnej	Minister Rolnictwa	doktora nauk fizycznych, doktora nauk przyrodniczych, doktora nauk technicznych”

B) w wykazie jednostek organizacyjnych uprawnionych do nadawania stopnia naukowego doktora habilitowanego, stanowiącym załącznik nr 2 do zarządzenia, w części A. Szkoły wyższe w pozycji II Politechniki, Akademia Górniczo-Hutnicza, Wojskowa Akademia Techniczna — pod lp. 10 Wojskowa Akademia Techniczna im. Jarosława Dąbrowskiego w Warszawie — Minister Obrony Narodowej — w rubryce 2 wyrazy „Wydział Elektroniczny” zastępuje się wyrazami „Wydział Elektroniki”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.
Minister Nauki, Szkolnictwa Wyższego i Techniki:

J. Kaczmarek

133

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 14 kwietnia 1973 r.

w sprawie zasad finansowania robót budowlano-montażowych wykonywanych systemem gospodarczym w państwowych jednostkach organizacyjnych.

Na podstawie § 57 pkt 3 uchwały nr 74 Rady Ministrów z dnia 10 marca 1972 r. w sprawie zasad finansowania inwestycji i remontów w jednostkach państwowych (Monitor Polski Nr 23, poz. 132 i Nr 57, poz. 305) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa zasady finansowania robót budowlano-montażowych, zwanych dalej „robotami”, wykonywanych systemem gospodarczym siłami własnymi:

1) w państwowych jednostkach organizacyjnych działających według zasad rozrachunku gospodarczego (przedsiębiorstwa, kombinaty, zjednoczenia i inne organizacje gospodarcze) przez:

a) zakłady na pełnym wewnętrznym rozrachunku gospodarczym, zwane dalej „samodzielnymi oddziałami wykonawstwa inwestycyjnego”,

b) stałe zespoły działające jako wydziały (oddziały) pomocnicze, zwane dalej „wydziałami budowlanymi”,

c) inne komórki organizacyjne — produkcyjne lub usługowe, nie powołane do stałego wykonywania robót,

2) w jednostkach budżetowych lub zakładach budżetowych.

2. Zarządzenie nie dotyczy państwowych przedsiębiorstw budowlano-montażowych, państwowych przedsiębiorstw gospodarki rolnej podległych Ministrowi Rolnictwa i przez niego nadzorowanych, państwowych jednostek organizacyjnych powoływanych do wykonywania robót w zakresie budowy i utrzymania dróg publicznych, a przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe” w części

dotyczącej wydziałów budowlanych oraz komórek organizacyjnych nie powołanych do stałego wykonywania robót.

§ 2. 1. Samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego posiada wydzielone środki trwałe i obrotowe oraz sporządza własny bilans i rachunek wyników.

2. Samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego tworzy fundusz wydzielony w środkach trwałych i fundusz wydzielony w środkach obrotowych. Fundusz wydzielony w środkach trwałych stanowi równowartość środków trwałych przydzielonych samodzielnemu oddziałowi wykonawstwa inwestycyjnego przez jednostkę macierzystą oraz wytworzonych lub nabytych przez ten oddział ze środków jego funduszu inwestycyjno-remontowego, rozszerzonego funduszu inwestycyjno-remontowego lub funduszu inwestycyjnego. Fundusz wydzielony w środkach obrotowych, zwany dalej „funduszem własnym w obrocie”, powinien równać się co najmniej wartości środków obrotowych w części podlegającej sfinansowaniu funduszem własnym w obrocie.

§ 3. 1. Samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego tworzy fundusz inwestycyjno-remontowy, rozszerzony fundusz inwestycyjno-remontowy lub fundusz inwestycyjny, w zależności od tego, który z tych funduszy tworzy jednostka macierzysta. Samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego finansuje własne inwestycje produkcyjne i remonty według zasad obowiązujących w jednostce macierzystej.

2. Samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego tworzy fundusz określony w ust. 1 ze środków przekazanych mu na ten cel z odpowiedniego funduszu jednostki macierzystej.

3. Samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego przekazuje równowartość odpisów amortyzacyjnych od środków trwałych w całości do jednostki macierzystej. W razie tworzenia przez jednostkę macierzystą rozszerzonego funduszu inwestycyjno-remontowego samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego przekazuje do tej jednostki ponadto środki pochodzące z narzutów obciążających koszty własne, a przeznaczonych na finansowanie remontów średnich. Normę tych narzutów ustala jednostka macierzysta w granicach określonej dla niej normy.

§ 4. 1. W samodzielnym oddziale wykonawstwa inwestycyjnego mają zastosowanie zasady finansowania środków obrotowych funduszem własnym w obrocie, obowiązujące w jednostce macierzystej, a jeżeli jednostką macierzystą jest centrala zjednoczenia, zasady obowiązujące w przedsiębiorstwach zaliczanych do podstawowego działu danego zjednoczenia. Ze środków obrotowych podlegających finansowaniu funduszem własnym w obrocie wyłącza się nie zakończoną produkcję (roboty w toku).

2. Środki obrotowe nie podlegające sfinansowaniu funduszem własnym w obrocie i zobowiązaniami prawidłowymi są finansowane z kredytu bankowego.

3. Sfinansowanie przyrostu środków obrotowych w granicach podlegających finansowaniu funduszem własnym w obrocie (ust. 1) następuje przez udzielenie przez jednostkę macierzystą dotacji na zwiększenie tego funduszu ze środków zgromadzonych przez jednostkę macierzystą na finansowanie zapasów. W celu zapewnienia środków na finansowanie zapasów w samodzielnym oddziale wykonawstwa inwestycyjnego jednostka macierzysta włącza do wyliczenia podstawy odpisów z zysku na finansowanie zapasów wzrost wartości sprzedaży produkcji budowlano-montażowej tego oddziału.

4. W samodzielnych oddziałach wykonawstwa inwestycyjnego działających w przedsiębiorstwach i zjednoczeniach obrotu towarowego, podległych Ministrowi Handlu Wewnętrznego i Usług lub przez niego nadzorowanych, w zakresie finansowania środków obrotowych mają zastosowanie zasady obowiązujące w przedsiębiorstwach remontowo-budowlanych tego resortu.

§ 5. 1. Zysk samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego po potrąceniu odpisu na fundusz zakładowy i na wpłatę do budżetu z tytułu oprocentowania środków trwałych podlega przekazaniu do jednostki macierzystej. Strata samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego, zwiększona o należny mu odpis na fundusz zakładowy oraz o równowartość oprocentowania środków trwałych, podlega pokryciu przez jednostkę macierzystą.

2. Łączny wynik finansowy jednostki macierzystej i samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego podlega podziałowi według zasad obowiązujących jednostkę macierzystą, z tym że zysk lub stratę oraz fundusz płac samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego włącza się z podstawy obliczenia odpisu na fundusz zakładowy (innych funduszy tworzonych zamiast funduszu zakładowego) jednostki macierzystej.

3. W zakresie tworzenia funduszu zakładowego samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego mają zastosowanie przepisy określające zasady tworzenia funduszu zakładowego w przedsiębiorstwach wykonawstwa inwestycyjnego i geologii.

§ 6. W celu zapewnienia środków na finansowanie produkcyjnych inwestycji przedsiębiorstw, kapitalnych remontów i zapasów oraz prawidłowego ustalania wpłat z zysku do budżetu jednostka macierzysta włącza odpowiednie wielkości i wskaźniki dotyczące samodzielnego oddziału wykonawstwa inwestycyjnego do podstawy obliczenia odpisów i wpłat z zysku oraz amortyzacji podlegającej przekazaniu na fundusz inwestycyjno-remontowy (rozszerzony fundusz inwestycyjno-remontowy).

§ 7. 1. Przy ustalaniu wynagrodzeń i dokonywaniu rozliczeń za wykonywane przez samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego roboty stosuje się zasady obowiązujące w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, z tym że rozliczeniami mogą być objęte poszczególne roboty wyodrębnione w kosztorysie lub dla których określono ceny jednostkowe.

2. Wykonywane przez samodzielny oddział wykonawstwa inwestycyjnego roboty i usługi nie będące robotami budowlano-montażowymi rozlicza się według obowiązujących cen lub według kosztów własnych z doliczeniem stawki zysku nie przekraczającej stawki planowej, jednak w granicach cen obowiązujących.

§ 8. W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem do gospodarki finansowej samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego mają zastosowanie przepisy obowiązujące jednostkę macierzystą.

§ 9. Wydziały budowlane działają według zasad wewnętrznego ograniczonego rozrachunku gospodarczego i nie mają wydzielonych środków trwałych i obrotowych. Wydziały budowlane wykonują roboty wykorzystując środki produkcyjne (trwałe i obrotowe) przedsiębiorstwa.

§ 10. 1. Wykonywane przez wydziały budowlane roboty zaliczane do inwestycji są rozliczane na zasadach obowiązujących w przedsiębiorstwach budowlano-montażowych, z tym że rozliczeniami mogą być objęte poszczególne roboty wyodrębnione w kosztorysie lub dla których określono ceny jednostkowe.

2. Wykonywane przez wydziały budowlane roboty i usługi zaliczane do inwestycji, nie będące robotami budowlano-montażowymi, rozlicza się według obowiązujących cen lub według kosztów własnych z doliczeniem stawki zysku nie przekraczającej stawki planowej, w granicach cen obowiązujących.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się także do robót i usług zaliczanych do remontów finansowanych z funduszu inwestycyjno-remontowego (rozszerzonego funduszu inwestycyjno-remontowego).

4. Pozostałe roboty i usługi wykonywane przez wydziały budowlane na rzecz jednostki macierzystej rozlicza się według kosztu własnego i zgodnie z zasadami prowadzenia rachunku kosztów w tej jednostce.

5. Koszty wykonywanych przez wydziały budowlane robót i usług zaliczanych do inwestycji lub remontów finansowanych z funduszu inwestycyjno-remontowego (rozszerzonego funduszu inwestycyjno-remontowego) są pokrywane wstępnie w całości ze środków obrotowych przedsiębiorstwa; podlegają one następnie rozliczeniu zgodnie z przepisami ust. 1—3.

§ 11. Przepisy § 10 stosuje się odpowiednio do robót i usług wykonywanych przez komórki organizacyjne (produkcyjne lub usługowe) nie powołane do stałego wykonywania robót.

§ 12. 1. Utworzone w celu wykonywania robót gospodarstwa pomocnicze jednostek budżetowych administrujących dużymi zespołami nieruchomości zabudowanych (szkół wyższych, dużych ośrodków lecznictwa zamkniętego, terenowych organów administracji szkolnej, wydziałów zdrowia i opieki społecznej prezydiów rad narodowych itp.) prowadzą gospodarkę finansową na zasadach obowiązujących te gospodarstwa, rozliczając się z jednostką macierzystą za wykonane roboty według zasad określonych w § 10.

2. Jednostki i zakłady budżetowe wykonujące roboty przy pomocy doraźnych zespołów (brygad) pokrywają wydatki związane z tymi robotami bezpośrednio z bankowych rachunków środków na inwestycje i remonty.

§ 13. Traci moc zarządzenie Ministra Finansów z dnia 13 czerwca 1969 r. w sprawie organizacji i finansowania robót budowlano-montażowych oraz budowlano-remontowych wykonywanych systemem gospodarczym w państwowych jednostkach organizacyjnych (Monitor Polski Nr 25, poz. 193).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Jędrychowski*

134

ZARZĄDZENIE MINISTRA GÓRNICTWA I ENERGETYKI

z dnia 4 maja 1973 r.

w sprawie eksploatacji sieci ciepłych.

Na podstawie art. 4 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 30 maja 1962 r. o gospodarce paliwowo-energetycznej (Dz. U. z 1962 r. Nr 32, poz. 150 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115 i 117) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zarządzenie określa szczegółowe zasady eksploatacji sieci ciepłych pozostających w zarządzie lub użytkowaniu jednostek gospodarki społecznej.

2. Szczegółowe zasady eksploatacji sieci ciepłych stanowią uzupełnienie ogólnych zasad eksploatacji, ustalonych w zarządzeniu Ministra Górnictwa i Energetyki z dnia 1 września 1967 r. w sprawie ogólnych zasad eksploatacji urządzeń energetycznych (Monitor Polski Nr 51, poz. 254).

§ 2. 1. Sieciami ciepłymi w rozumieniu zarządzenia są rurociągi parowe lub wodne, służące do przesyłania i rozdzielania nośnika energii cieplnej, wraz z przepompowniami oraz węzły ciepłe wraz z wyposażeniem.

2. Ilekroć w zarządzeniu jest mowa o węźle ciepłym, należy przez to rozumieć zespół urządzeń służących do:

- 1) zmiany rodzaju nośnika energii cieplnej lub zmiany jego parametrów,
- 2) regulacji ilości ciepła i parametrów nośnika energii cieplnej,
- 3) pomiaru ilości nośnika energii, temperatury oraz pomiaru ilości ciepła pobranego przez odbiorcę.

§ 3. 1. Przyjęcie do eksploatacji sieci ciepłych nowych, przebudowanych lub po remoncie może nastąpić w

sposób określony instrukcją o eksploatacji opracowaną na podstawie zarządzenia, o którym mowa w § 1 ust. 2, oraz niniejszego zarządzenia, a w szczególności po:

- 1) oczyszczeniu i przepłukaniu sieci cieplnej,
- 2) przeprowadzeniu prób wytrzymałości i szczelności,
- 3) sprawdzeniu działania urządzeń zabezpieczających, odwadniających i odpowietrzających, zasuw i zaworów odcinających oraz aparatury kontrolno-pomiarowej, regulacyjnej i sygnalizacyjnej,
- 4) sprawdzeniu stanu powłoki izolacji ciepłochronnej i przeciwkorozyjnej,
- 5) sprawdzeniu kompensacji.

2. W razie wymiany odcinka rurociągu, oczyszczonego przed zamontowaniem, nie jest konieczne wykonanie czynności określonych w ust. 1 pkt 1.

3. W razie zakończenia remontu sieci ciepłych w okresie ogrzewania płukanie sieci należy prowadzić w sposób nie powodujący zakłóceń w prawidłowym zaopatrzeniu w energię cieplną odbiorców oraz zabezpieczyć obiekty budowlane przed zalaniem wodą.

§ 4. Dokumentacja eksploatacyjna powinna zawierać:

- 1) schematy rurociągów z oznaczeniem średnic i długości odcinków, danych dotyczących przepływów nośnika energii cieplnej i ilości ciepła, zasuw i zaworów odcinających, punktów odwadniających i odpowietrzających oraz aparatury kontrolno-pomiarowej, regulacyjnej i sygnalizacyjnej,